

[Ministeren for offentlige arbejder.]

der får planerne med, ikke har betalt i forhold til det, det koster, og det må jo være et rimeligt forlangende, at man betaler i forhold til omkostningerne, når man vil med i en sådan samlet rejseliste.

Derfor har jeg altså til hensigt at tage hele spørgsmålet op til en nærmere overvejelse, sådan at man får en virkelig praktisk løsning, men mit principielle standpunkt er altså det i modsætning til generaldirektørens, at jeg mener, at man ikke på grund af prispolitik eller den slags ting kan udelade nogen forbindelse i rejselisten; de bør være med alle sammen.

Rimstad: Jeg vil gerne takke trafikministeren for det svar, jeg har fået, som jeg synes var fuldt tilfredsstillende, hvis jeg kan fortolke det derhen, at ved fremtidige udgivelser af rejselisten — hvad enten denne nu bliver dyrere eller billigere, og hvad enten de private selskaber skal betale eller ikke betale for det — så vil man ikke stille disse private selskaber dårligere, end statsbanerne stiller sig selv.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Jeg vil gerne over for hr. Rimstad bekræfte, at jeg er enig i den opfattelse, som hr. Rimstad gjorde gældende til slut.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af **Juul Madsen** til ministeren for offentlige arbejder:

„Vil ministeren drage omsorg for, at statsbanerne i publikationen Danmarks Rejseforbindelser — som en service over for det rejsende publikum — optager alle indenlandske rejsemuligheder i fast rute?“

Juul Madsen: Det kan ikke nægtes, at generaldirektørens udtalelse vedrørende det spørgsmål, som også den forrige spørgsmålsstiller rejste, har vakt pinlig opmærksomhed.

Jeg har opretholdt mit spørgsmål, fordi

der også er den baggrund for sagen, at rejselisten, der nu udgives af Danmarks statsbaner, Danmarks Rejseforbindelser, tidligere blev udgivet af private og på privat basis. Helt fra 1868 var det Fabers Rejseliste, og senere blev det Rejselisten for Kongeriget Danmark. I 1949 ønskede statsbanerne at overtage denne virksomhed med udgivelse af en samlet rejseliste, som blev til Danmarks Rejseforbindelser. Det var en klar aftale og en selvfølge, at dette, at statsbanerne overtog denne hidtil på privat basis udgivne rejseliste, som kunne være til orientering for publikum, ikke måtte betyde, at private ruter blev diskrimineret.

Sådan har det også været indtil nu, og jeg forstår på det svar, som trafikministeren har givet, at han også er af den opfattelse, at Danmarks statsbaner fremover i sin publikation skal medtage alle betydende ruter.

Jeg vil imidlertid gerne stille det tillægs-spørgsmål til den højtærede minister: har der været andre tilfælde, hvor danske statsbaner har presset en privat rute — eller som i dette tilfælde har søgt at presse en privat rute — til at forhøje taksterne, for at den kunne blive optaget i statsbanernes publikation?

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Jeg havde egentlig forudsat, at hr. Juul Madsen havde afstået fra at rejse sagen på ny, efter at jeg havde givet et svar, oven i købet — føler jeg selv — et svar, som imødekommer også hr. Juul Madsens betragtninger.

Men jeg forstod, at man så fandt anledning til — og det kan man jo altid, når man er, ja, jeg må måske ikke bruge ordet durkdreven — at stille et tillægs-spørgsmål, som sådan set ikke har noget som helst med sagen at gøre. Hvis hr. Juul Madsen havde stillet det spørgsmål på normal vis, havde jeg haft muligheder for at undersøge sagen: Jeg kan ikke på stående fod sige, om der har været tilfælde, hvor statsbanerne